

des att hålla allmän rådstuga i och för stadsfullmäktigval jämväl under november månad.

Stockholm den 25 januari 1910.

Erik Röing.

I motionen instämma:

<i>K. G. Karlsson.</i>	<i>Värner Rydén.</i>	<i>Oskar Berg.</i>
<i>Nils Persson.</i>	<i>Dan. Broström.</i>	<i>A. Thylander.</i>
<i>Emil Kristensson.</i>	<i>Aug. Nilsson.</i>	<i>A. C. Lindblad.</i>
<i>Hjalmar Wik.</i>	<i>Johan Ekman.</i>	<i>W. R. Lundgren.</i>

Nr 55.

AF herrar **Camitz** och **Berglund**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående rätt för pensionerad järnvägspersonal att erhålla *fribiljetter*.

Vid fjolårets riksdag väcktes af undertecknade en motion (nr 22) hvori hemställdes, att Riksdagen behagade finna skäligt för sin del besluta, att pensionerad ordinarie järnvägstjänsteman (man eller kvinna) må vara berättigad att årligen erhålla fribiljetter efter förut innehafd klass för två resor fram och åter å statens järnvägar samt att till lika många resor få lösa biljett enligt den för trupptransport gällande taxa.

Andra kammarens tillfälliga utskott nr 3 tillstyrkte denna motion på så sätt, att utskottet hemställde, »att Andra kammaren för sin del behagade besluta, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning, huruvida och i hvad mån

pensionerad järnvägspersonal bör erhålla fribiljetter, samt därefter vidtaga de åtgärder, hvartill denna utredning kan föranleda.

Vid detta utskottsutlåtandets behandling i kammaren afslogs det samma, med 107 röster mot 88 röster, som röstade för bifall. Då vi emellertid fortfarande anse att det vore med billig hänsyn förenligt att pensionerad järnvägspersonal erhöles ett begränsadt antal fribiljetter, tillåta vi oss, med hänvisning i vår fjolårsmotion nr 22 och Andra kammarens tillfälliga utskotts nr 3 utlåtande nr 3, hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning huruvida och i hvad mån pensionerad järnvägspersonal bör erhålla fribiljetter, samt därefter vidtaga de åtgärder, hvartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1910.

E. L. Camitz.

Fr. Berglund.